26/03/2024

Προηγιασμένη στον Αρχάγγελο Ναούσης για την εορτή της Συνάξεως του Αρχαγγέλου Γαβριήλ

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη 26 Μαρτίου το πρωί, εορτή της Συνάξεως του Αρχαγγέλου Γαβριήλ, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε Προηγιασμένη θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο, στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μιχαήλ και Γαβριήλ στο χωριό Αρχάγγελος του Δήμου Ναούσης.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος τόνισε: *«Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δίδωσι χάριν», ἀκούσαμε σήμερα νά μᾶς διαβεβαιώνει ὁ σοφός Σολομών. Ὁ Κύριος, λέγει, ἀντιτάσσεται στούς ὑπερήφανους, ἐνῶ στούς ταπεινούς δίδει τή χάρη του.*

Ἄν σκεφθοῦμε ποιός εἶναι ὁ Θεός καί πόση δύναμη ἔχει, δέν θά ἦταν δυνατόν νά θελήσουμε ποτέ νά βρεθοῦμε ἀπέναντί του. Καί ὅμως ἡ ὑπερηφάνεια κάνει τόν ἄνθρωπο νά πιστεύει ὑπερβολικά στόν ἑαυτό του καί νά νομίζει ὅτι εἶναι ἀνώτερος

καί ἰσχυρότερος ἀπό ὅλους τούς ἄλλους καί ἀπό αὐτόν ἀκόμη τόν Θεό, τόν ὁποῖο μπορεῖ νά ἐξαπατήσει ἤ ἀκόμη καί νά καταργήσει.

Τό βλέπουμε αὐτό νά συμβαίνει καθημερινά γύρω μας, ἀλλά μερικές φορές πέφτουμε καί ἐμεῖς στήν παγίδα αὐτή τοῦ πονηροῦ, γιατί ἡ ὑπερηφάνεια εἶναι παγίδα καί ἐφεύρεση τοῦ διαβόλου.

Αὐτός πρῶτος καταλήφθηκε ἀπό τήν ὑπερηφάνεια καί θέλησε νά ὑπερκεράσει τόν Θεό καί νά γίνει ὁ ἴδιος Θεός. Καί ὅλοι ξέρουμε ποιά συνέπεια εἶχε ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ Ἑωσφόρου καί ἡ ἐπιθυμία του νά γίνει θεός στή θέση τοῦ Θεοῦ. Εἶχε ὡς συνέπεια νά ἐκπέσει καί νά μετατραπεῖ ἀπό ἄγγελος φωτός σέ ἄγγελο σκότους, σέ πονηρό πνεῦμα καί μάλιστα χωρίς δυνατότητα μετανοίας καί ἐπιστροφῆς.

Ἀντίθετα οἱ ἄλλοι ἅγιοι ἄγγελοι, οἱ ὁποῖοι δέν ἀκολούθησαν τόν Ἑωσφόρο στόν δρόμο τῆς ὑπερηφανείας καί τῆς πτώσεως, ἔλαβαν ἀπό τόν Θεό τή χάρη ὄχι μόνο νά παραμείνουν πλησίον του ὡς πνεύματα «εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα», ἀλλά καί νά γίνουν σταθεροί στό καλό.

Ἔτσι ἀξιώθηκε καί ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ νά μεταφέρει πρός τήν Παναγία Παρθένο τό μήνυμα τοῦ Θεοῦ ὅτι θά γίνει Μητέρα τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου του, καί νά λάβει τή χάρη νά γνωρίσει πρῶτος αὐτός καί νά διακονήσει τό μυστήριο τῆς θείας οἰκονομίας.

Μεγαλύτερη ὅμως ἀπόδειξη τῶν λόγων τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος εἶναι ἡ ζωή τῆς Παναγίας μας, τῆς ὁποίας ἑορτάσαμε χθές τόν Εὐαγγελισμό.

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ἀποτελεῖ πρότυπο ταπεινοφροσύνης. Ὑπῆρξε πάντοτε ταπεινή στή ζωή της, ὅπως φαίνεται καί ἀπό τήν ὑπακοή στούς γονεῖς της, οἱ ὁποῖοι τήν εἰσήγαγαν σέ ἡλικία μόλις τριῶν ἐτῶν στόν ναό τοῦ Θεοῦ, ὅπου ἔμεινε μέχρι τήν ἐνηλικίωσή της, ὑπακούοντας ταπεινά στό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἀλλά καί ὅσων εἶχαν ἐκεῖ τή φροντίδα καί τήν ἐποπτεία της. Καί στή συνέχεια μέ ταπείνωση δέχθηκε νά ἀκολουθήσει τόν Ἰωσήφ στόν ὁποῖον ἀνέθεσαν τήν προστασία της.

Ἡ ταπεινοφροσύνη τῆς Παναγίας μας ἦταν αὐτή πού εἵλκυσε τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί μάλιστα ἔλαβε τόσο πολλή χάρη ὅσο δέν ἔλαβε κανένας ἄλλος ἄνθρωπος. Ὁ Θεός «ἐπέβλεψε ἐπί τήν ταπείνωσίν» της καί τήν ἀξίωσε νά γίνει Μητέρα τοῦ Υἱοῦ του καί συνεργός του στή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Καί παρά τή μοναδική αὐτή τιμή, τῆς ὁποίας ἀξιώθηκε ἡ Παναγία μας, παρέμεινε ταπεινή σέ ὅλη της τή ζωή, χωρίς νά προβάλλει τόν ἑαυτό της, χωρίς νά ἐπιδιώκει προνόμια καί ἰδιαίτερη μεταχείριση ὡς Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, γεγονός πού ἀποδεικνύει ὅτι εἶχε γνήσια καί πραγματική ταπείνωση καί ὄχι ἐπιφανειακή καί κίβδηλη.

Σέ αὐτήν τήν ταπείνωση ἀναφέρεται καί ὁ σοφός Σολομών, καί σέ ὅσους τήν κατέχουν, λέγει, δίδει ὁ Θεός τή χάρη του.

Πολλές φορές παριστάνουμε τούς ταπεινούς, δείχνουμε ἐξωτερικά ὅτι εἴμαστε ταπεινοί καί παραπλανοῦμε τούς ἀνθρώπους, ἀλλά καί ξεγελοῦμε συχνά καί τόν ἴδιο τόν ἑαυτό μας. Αὐτή ἡ ψεύτικη ταπείνωση, πού τήν ἐκφράζουμε μόνο μέ τά λόγια μας, ἀλλά δέν τήν ἔχουμε στήν ψυχή μας, ὅταν ἐμφανιζόμαστε δηλαδή ὡς δῆθεν ταπεινοί, ἀλλά μέσα στήν ψυχή μας φουντώνει ὁ ἐγωισμός, ἡ ὑπεροψία, ἡ αὐτοπεποίθηση καί μᾶς καίει, εἶναι χειρότερη καί ἀπό τήν ἴδια τήν ὑπερηφάνεια, γιατί συνοδεύεται καί ἀπό τήν ὑποκρισία καί τήν πονηρία. Ἐπιδιώκουμε δηλαδή συνειδητά ἤ ἀσυνείδητα νά πείσουμε τούς ἄλλους γιά τήν ἀρετή μας, γιά τήν ταπεινοφροσύνη μας, καλύπτοντας ἔτσι τήν ὑπερηφάνεια καί τόν ἐγωισμό μας καί ἐξαπατώντας τους.

Ἄν ὅμως ἐξαπατοῦμε τούς ἀνθρώπους, δέν μποροῦμε νά ἐξαπατήσουμε τόν Θεό, ὁ ὁποῖος χαριτώνει καί εὐλογεῖ μόνο τούς πραγματικά ταπεινούς ἀνθρώπους, γιατί αὐτοί εἶναι εὐάρεστοι ἐνώπιόν του.

Ἄς ἀγωνισθοῦμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς, ἰδιαιτέρως αὐτή τήν περίοδο τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, νά ἀποκτήσουμε τή μεγάλη αὐτή ἀρετή, γιά τρεῖς λόγους. Ὁ πρῶτος εἶναι διότι ἡ ταπείνωση ἀποτελεῖ προϋπόθεση καί θεμέλιο κάθε ἄλλης ἀρετῆς. Ὁ δεύτερος, διότι ἡ ταπείνωση μᾶς βοηθᾶ νά διατηρήσουμε ὅποιους πνευματικούς καρπούς κατορθώσαμε νά συλλέξουμε μέ τόν ἀγώνα μας, ἐνῶ ἡ ὑπερηφάνεια τούς διασκορπίζει. Καί ὁ τρίτος εἶναι διότι φέρνει τή χάρη τοῦ Θεοῦ στήν ψυχή μας, τήν ὁποία ἔχουμε ἀνάγκη στόν ἀγώνα καί τήν προσπάθειά μας.

Ἄς προσπαθήσουμε νά τήν ἀποκτήσουμε, μιμούμενοι τήν ταπείνωση τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἀλλά καί τῶν ἁγίων ἀγγέλων, γιά νά ἔχουμε καί ἐμεῖς τή χάρη τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας καί νά προοδεύουμε πνευματικά.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ